

Nhỏ ơi !

Sao Khuê

Hồi đó chẳng hiểu ma đưa lối quỷ dẫn đường sao mà tôi đem lòng thương thương một con Nhỏ cù lần quá cỡ. Ai đời Nhỏ đã học năm thứ hai đại học, đã biết đi kèm trẻ để có tiền túi nhưng Nhỏ lúc nào cũng bẽn lẽn rụt rè... À ra tôi bị cái vẻ ngây thơ của Nhỏ chinh phục! Nhỏ ngây thơ tới mức cù lần, Nhỏ không có bạn trai, Nhỏ không quen con trai. Nhỏ chỉ riú ra riú rít với bạn gái và ngay khi đang ngoạc miệng toe toét cười với bạn mà thấy kẻ khác giống xuất hiện là mặt mày trở nên khó đăm đăm như người đi đưa đám!

Nhỏ ăn mặc còn quê bạo nữa, Nhỏ thiếu cả yếu điều thực nữ, thiếu cả làm dáng... Nhỏ nghiêm trang như cô giáo và quê như thôn nữ ở mười tám thôn vườn trầu mà không hiểu sao tôi có thể thương được Nhỏ trong khi tôi... Tại Nhỏ đẹp? ừ ừ ... trông cũng được được ... À ra tôi bị cặp mắt Nhỏ hớp hồn. Đấy đàn ông con trai là chúa dại, có nhiều khi chỉ vì một cái răng khểnh hay hai cái má lúm đồng tiền hoặc cặp mắt nai tơ rồi mang luôn cả một con nhỏ to đùng về nhà ở chung suốt 60, 70 năm trời... đến khi biết được là dại thì quá muộn!

Tôi, tôi cũng mon men tính rình con Nhỏ này về ... Tôi tìm cách đến nhà con Nhỏ này. Ý y mình đồng da sắt, tôi lên con ngựa sắt, anh dũng như Phù đổng Thiên Vương, tôi đến nhà Nhỏ mình ên! Không biết là xui hay hên mà tôi đụng ngay bà cụ của Nhỏ ngay cổng ra vào. Bà cụ đang quét sân:

- Thưa bác, Nhỏ mượn cháu mang đến cho Nhỏ sắp bài để học thi.

Bà cụ tròn mắt nhìn tôi từ đầu tới cuối như thể tôi từ hành tinh khác ghé đến. Tôi bắt đầu bối rối:

- Thưa bác, cháu xin phép gặp Nhỏ để đưa bài.

Mất một thời gian khá lâu để suy nghĩ, bà cụ Nhỏ mới hỏi tôi:

- Vậy ông là ai mà quen với con Nhỏ?

- Dạ cháu là anh bạn học của Nhỏ.

- Con Nhỏ mượn bài và nói ông mang đến cho nó ?

- Dạ...dạ....

Chết thật, bây giờ tôi hiểu vì sao Nhỏ lại nín bặt khi có con trai đến gần và Nhỏ không nói chuyện với bạn trai trong lớp, hóa ra ông bà cụ của Nhỏ quá sức khó khăn ... vậy thì:

- Dạ không, chị (tôi nhấn mạnh chữ chị cho bà cụ yên lòng), chị Nhỏ không nhờ cháu mang đến, cũng không hỏi mượn cháu mà mượn em gái cháu, cháu nhân tiện đi qua đây nên mang đến dùm cho em gái cháu. Thưa bác chị Nhỏ có nhà không ạ?

- Nó đi vắng rồi (thực ra thì Nhỏ đang đứng sững như trời trồng trong nhà nhìn ra mà bà cụ vì quay lưng lại nên không thấy).

- Cậu đưa cho tôi để tôi đưa lại cho nó.

Chán nản tôi đưa xấp bài cho cụ và quày xe đi trở ra. Tự ái một thằng con trai bị va chạm mạnh nên không bao giờ tôi trở lại căn nhà này nữa, không bao giờ....Cứ làm như cành vàng lá ngọc... cứ làm như công chúa cấm cung... cứ làm như lầu vàng gác tía, cứ làm như chim sa cá lặn... cứ làm như... làm như....

Bẵng đi vài tháng, cơn giận chưa nguôi thì tôi nhận được thiệp báo đính hôn của Nhỏ. Thế này là thế nào? Mới có mấy tháng mà Nhỏ dám thay lòng đổi dạ. Hừ! phải kiếm Nhỏ hỏi cho ra lẽ.

Tôi hùng hổ đi gặp Nhỏ ở trường:

- Sao vậy?

Nhỏ tròn mắt ngó tôi mà không trả lời

- Bộ Sài Gòn hết người lấy sao lấy nó

Vẫn mở tròn mắt ...Cha! ngây thơ vô số tội dữ! Trong gần một giờ đồng hồ tôi nói mà bây giờ không nhớ là mình đã nói những gì, chỉ nhớ một điều là Nhỏ chỉ nghe mà không trả lời trả vốn gì cả.

Ấy cái chuyện mà nghe tin em lấy chồng thì đàn ông con trai chúng tôi có nhiều phản ứng khác nhau như:

- Nếu biết rằng em sắp lấy chồng. Anh về sẽ luyện lại võ công. Anh sẽ luyện cú liên hoàn cước. Đá tể chồng em đem động phòng.
- Nếu biết rằng em sắp lấy chồng. Anh về tự tử thế là xong. Ruột gan phèo phổi lòi ra hết. Tặng kẻ vu quy nấu cháo lòng.
- Nếu biết rằng em sắp lấy chồng. Anh về tát cạn lấy dòng sông. Để cho đò cưới không qua được. Đùng có mà mong được động phòng.

- Nếu biết rằng em sắp lấy chồng. Anh về tỉnh đội mượn cà-nông. Nhắm về hướng ấy 5000 mét. Em ở quê chồng có ớn không ?
- Nếu biết rằng em đã lấy chồng. Không buồn, không trách chỉ cầu mong. Đãi được chồng em ăn một bữa... Để cảm ơn chàng lãnh hộ công.
- Nếu biết rằng em sắp lấy chồng. Anh về luyện kiếm thế là xong. Kiếm anh sắc bén hơn em nghĩ. Sẽ chém đầu em trả hận lòng

Nhưng mà tôi thì tội quái gì tôi phải làm như thế, tôi thì:

Nếu biết rằng em sẽ lấy chồng

Tôi về lấy vợ thế là xong

Vợ tôi nhan sắc hơn em lắm

Thử hỏi xem ai có động lòng?

Ngày năm sau đó tôi cưới vợ, dĩ nhiên là vợ đẹp, con khôn....

Hơn 30 năm sau các con tôi lớn dần có gia đình ra ở riêng thì vợ tôi chợt bị bệnh qua đời ... Một thân một mình trong những đêm khuya vắng lặng, nhớ thương vợ và chợt hình ảnh Nhỏ hiện về. Ủ nhỉ, không biết Nhỏ sống ra sao, có hạnh phúc không, có bị chồng ăn hiếp không? Cái mặt ngu ngơ đến mức ngu si của Nhỏ thế nào lại chẳng bị nó xoay như dế... Tự nhiên tôi nhớ Nhỏ để sợ và tôi đi tìm Nhỏ. Tìm được Nhỏ nhưng Nhỏ ở xa mút chỉ, tìm được cũng như không... Hơn thế nữa Nhỏ lễ nghi khách sáo làm sao ấy. Hay là tôi chủ quan là Nhỏ thương tôi khi tôi bắt gặp nhỏ... âu yếm lên nhìn tôi? Ôm thắc mắc này hoài cũng khó chịu nên ngay khi có địa chỉ email của Nhỏ, tôi gửi mail cho Nhỏ, hỏi cho ra lẽ là ngày đó "em có thương thầm anh không". 'Mail' tôi gửi đi chỉ vồn vện mấy dòng chữ:

Làm ơn trả lời bài test. khoanh tròn câu mà bạn cho là đúng:

1. Trước kia có thương và nay không thương
2. Trước kia không thương và nay cũng không thương
3. Trước kia không thương nhưng nay có thương
4. Trước kia có thương và nay vẫn thương
5. Thương sơ sơ ...

Lúc này coi bộ Nhỏ hết ngu ngơ. Nhỏ trả lời bằng cách khoanh tròn ráo trội nhưng tôi thì tôi hiểu ngầm là Nhỏ chọn giống tôi: chữ e: thương sơ sơ.

Một ngày cuối năm tôi nhận được một tấm thiệp không biết do ai gửi. Tấm thiệp rất đẹp mà lời trong thiệp thì cực kỳ hay nhưng tôi phải vật lộn với quyền tự điển mới dịch ra được:

Tu me manques terriblement

Quand tu recevras cette carte

essaye de lire entre les lignes

et devine les pensées et sentiments qui s'y cachent.

Je voudrais que chaque phrases reflète

l'amour dans toute son ardeur

et que l'encre déverse

par ses paroles écrites

qui naissent tout au fond de mon cœur

Avec ces mots, je voudrais t'envoyer

un sourire qui te réveille le cœur

et coule dans tes veines

et atteint les coins de ta bouche

qu'elle s'épanouisse à son tour

d'un sourire qui n'est plus seulement le mien

mais plutôt le nôtre

Je voudrais couvrir tous ces kilomètres

avec bien plus qu'une carte et une pensée

pour que tu saches que

Je serais là

quelque soit la distanc qui nous sépare

Alors porte ton regard au- delà de ces mots

et tu me verras,

Penses à moi comme je pense à toi
et nous serons à jamais unis par l'esprit
et par le cœur

(Deanne Laura Gilbert)

Em nhớ anh kinh khủng
Khi anh nhận được tấm thiệp này
Xin thử đọc giũa hai hàng chữ
Những tưởng nhớ và tâm tình dẫu sâu trong đó
Em muốn mỗi một câu sẽ nói lên
khối tình nồng nhiệt
Và mực Nhỏ ra
viết lên những lời này
là xuất phát từ đáy lòng
Với những lời này, em muốn gửi đến anh
Một nụ cười để thức tỉnh trái tim anh
Và luân lưu trong huyết mạch của anh
đến khi đậu lại trên môi anh
và tìm đến khoé miệng của anh
thì lúc đó miệng anh cũng lịm đi
với một nụ cười, không còn của riêng em
mà trở thành nụ cười của hai chúng ta
Em muốn phủ lên từng cây số
và nhiều hơn là chỉ với một tấm thiệp
và một tâm tình
để anh hiểu là
em ở đó
dù cho quãng đường xa
có ngăn cách chúng ta
Như thế thì anh hãy nhìn trên những dòng chữ này
Và anh sẽ thấy em
Hãy nghĩ đến em
Như em đã nghĩ đến anh
Và chúng ta sẽ vĩnh viễn bên nhau
bằng linh hồn
và bằng cả trái tim
Vốn là thi sĩ dỏm, tôi sắp thành bài thơ như sau:
Gửi chàng một tấm thiệp vàng
Đoán sau chữ biếc với hàng mực in
Điều gì em muốn nhắn tin
Lời thơ ấp ủ, dẫu im tâm tình
Mỗi câu: lời nói trái tim
Tuôn theo dòng mực đã in thiệp này
Gửi chàng một nụ thơ ngây
Thơ ngây thức trái tim dấy từ nay
Và rồi chàng sẽ vui lây
Tim chàng hẳn sẽ ngất ngây nụ cười
Nụ cười lan khắp mọi nơi
Dịu dàng đậu lại bờ môi của chàng
Rồi lịm đi với mơ màng
Nụ cười chung lại của chàng của em
Em muốn phủ lên từng cây số một
Của cách ngăn sông núi quãng đường xa
Nhiều hơn lời thiệp nói, ý chan hoà
Để luôn biết là em luôn hiện diện
Thì chàng hỡi hãy nhìn lên chữ biếc

Sẽ thấy em đang tha thiết nhìn chàng
Hãy nhớ đến em như em đã nhớ đến chàng
Cho dù xa cách quan san
Nhưng lòng em với ý chàng chẳng xa

Chả cần hỏi xem tấm thiệp có phải của Nhỏ gửi không, tôi gửi lên mail bài ca 'Khúc thủy du' và mấy câu thơ của Phạm Thiên Thư:

Xưa em làm kiếp ao, ưu tư mùa cuối Hạ
Anh làm chim bói cá, đậu soi mấy mùa trăng
Xưa em là chữ biếc, nằm giữa lòng cuốn kinh
Anh là thiền sư buồn, ngồi tụng dưới ánh trăng
Xưa ta hẹn với nhau, tìm nhau giữa vô thường
Anh hóa thân làm mực, thấm vào cuốn kinh thơm
Mai sau chờ nhau nhé, đầu thai vào kiếp hoa
Chốn mây mờ phiêu bạt, chờ đợi... chim hót ca.

Nhưng e rằng chưa chắc Nhỏ đã đủ thông minh để hiểu là tôi đã nhận được tấm thiệp mà tôi chắc như bấp là Nhỏ đã gửi cho tôi, tôi vội vàng mail ngay cái thứ hai:

Je serais là
quelque soit la distance
qui nous sépare
Alors porte ton regard au-delà de ces mots
et tu me verras,
Penses à moi
comme je pense à moi
et nous serons à jamais unis
par l'esprit
et par le cœur...

Mail trả lời:

*Thank you so much kèm theo một bài hát tiếng Tây mở đầu bằng câu:
Tout l'amour que j'ai pour toi ... plus fort, plus fort chaque chaque jour*

...

Thế là tôi lại phải lục lọi một bản nhạc để đáp lễ, chọn bản nào bây giờ nhỉ: Kiếp nào có yêu nhau ... thì xin tìm đến mai sau.

Ngay sau đó tôi nhận được bản nhạc 'Thu hát cho người' tức 'Đêm nguyệt cầm' kèm theo cả lời ca:

Dòng sông nào đưa người tình đi biệt
Mùa thu nào cho người về thăm bến xưa.
Hoàng hạc bay, bay mãi bỏ trời mơ.
Vé đôi sim, ta nhớ người vô bờ.
Ta vẫn chờ em dưới gốc sim già đó,
Để hái dâng người một đóa đầm sương tu.
Đêm nguyệt cầm ta gọi em trong gió.
Sáng linh lan hồn ta khóc bao giờ
Ta vẫn chờ em trên bao la đồi nương,
Trong mênh mộng chiều sương
Giữa thu vàng, bên đồi sim trái chín
Một mình ta ngồi khóc tuổi thơ bay...
Thời gian nào trôi bèo bọt trên phận người.
Biệt ly nào không muộn phiền trên dấu môi.
Mùa vàng lên, biêng biếc bóng chiều rơi.
Nhạc hoài mong, ta hát vì xa người...

*Thu hát cho người...
Thu hát cho người...
Người yêu ơi!*

Với chú thích: dòng sông thu = Thu Giang (Thu Giang là tên tôi ghép với tên bà xã của tôi)

Nghe đi nghe lại bài ca tôi... thương Nhỏ quá chừng, mail gửi đi chỉ có: có phải thu đã về bên đó để bên này có kẻ vẫn ngóng trông và ký tên Thu... thay vì Thu. Không hiểu là Nhỏ thông minh thật hay do rồi chiều nay băng giá tâm hồn tìm đến nhau, Nhỏ bắt ngay được làn sóng gửi sang: Thu...(với ba dấu chấm có nghĩa là chữ thương) và tôi nhận được quà là tiếng hát tuyệt vời của Doris Day trong Secret love với dòng chữ: *At last my heart's an open door and my secret love's no secret anymore* và ký tên bằng một chữ nhớ thay vì Nhỏ như mọi lần. Mail qua mail lại mỗi ngày... Một lần tôi trêu nhỏ chỉ ký bằng T.... Nhỏ trả lời bằng N.. Cũng có lúc vội tôi thiếu dấu chấm sau chữ t... thì mail được reply với lời nhắn:
"Nhớ chấm cho cẩn thận tránh hiểu lầm tai hại ... "

Chơi với Nhỏ này vui thật!

Đang chơi vui réo rắt với những bản tình ca thì Nhỏ đổi 'ton' chơi trò Đường Thi

Nhỏ này đúng là lắm chuyện! Uống quá phải chi hồi đó mình chịu khó ghi tên học ban Việt Hán trường Văn Khoa. Nhỏ chơi ác, gửi bài thơ không có lời dịch khiến tôi phải ra thư viện mượn một lô sách về thơ Đường mà kiếm bài dịch. Chu choa ơi, sao người ta tương tự nhau nhiều thế!

Trường Tương Tư

*Hoa hoa điệp điệp lạc phân phân
Toi bời hoa lá rụng bay
Chung nhật tư quân bất kiến
Nhớ chàng đâu thấy ...tháng ngày đợi mong
Trường dục đoạn hề trường dục
Đau lòng thiếp xót xa lòng
Lệ châu ngân thượng cánh thiên ngâm
Ruột rà quận thất từng dòng lệ tuôn
Ngã hữu nhất thốn tâm
Một mình thiếp hiểu thiếp buồn
Vô nhân cộng ngã thuyết
Ai người chia sẻ cội nguồn ưu tư
Nguyện phong xuy tán
Mây tan gió thổi phù hư
Tổ dữ thiên biên nguyệt
Nguyệt Hằng sao động lòng từ tâm giao
Huê cảm thương cao lâu
Ôm đàn đứng giữa lầu cao
Lầu cao nguyệt hoa mãn
Trăng khuya nở đóa hoa đào nguyên tiêu
Tương tư đàn vị chung
Tương tư gảy khúc nguyệt kiều
Lệ trích cảm huyền đoạn
Lệ châu lã chã hồn phiêu du sầu
Nhân đạo Tương giang thâm
Sông Tương thăm thăm đáy sâu
Vị để tương tư bán
Tương tư da diết nỗi sâu hơn sông
Giang thâm chung hữu để
Sông có đáy để dò sông*

Tương tư vô biên ngạn
Sâu tương tư chỉ mênh mông vô bờ
Quân tại Tương giang đầu
Đầu sông chàng đứng thẩn thờ
Thiếp tại Tương giang vĩ
Bẽ bàng mình thiếp đợi chờ cuối sông
Tương Tư bất tương kiến
Nhớ thương xa cách mịt mù
Đồng âm Tương giang thủy
Nước sông thấm thiết ta cùng uống chung
Mộng hồn phi bất đáo
Hồn mơ nhập cõi mông lung
Sở khiếm duy nhất tử
Hẹn nhau chín suối ta cùng gặp nhau
Nhập ngã tương tư môn
Tương tư có bước qua
Tri ngã tương tư khổ
Hắn ai mới thấu nỗi sâu mênh mang
Trường tương tư! hề trường tương tư
Trường tương tư mãi thên thang
Trường tương tư hề vô tận cực
Nỗi thương vô tận cựu mang tháng ngày
Tảo tri như thử quải nhân tâm
Nếu mà hiểu được lòng này
Hồi bất đương sơ mặc tương thức.
Thà không quen biết phút giây từ đầu
thơ Lương Ý Nương – bản dịch Hải Đà

Tôi đang mừng rỡ vì tìm được bài thơ thì định mệnh xui tôi rơi vào một cảnh hoa trắng:

- Thà ạ.
- Tối trở mắt nhìn người đàn bà cũng đang ôm một chồng sách giống tôi
- Thưa thầy em học Toán với thầy ở lớp luyện toán trường Trường Sơn. Em tên là Bạch Hoa. Thưa thầy, thầy dạy toán mà cũng thích thơ Đường?
- À không ... mà à.. à tôi tò mò đọc chơi... Chị, chắc giỏi thơ Đường?
- Dạ em học Việt Hán thầy ạ, em vốn dốt toán mà ... Gặp lại thầy ở đây em mừng quá. Thầy cho phép em đến thăm thầy cô nhé...
- Cảm ơn chị, nhà tôi qua đời rồi.
- Ô, em xin lỗi thầy, em xin chia buồn với thầy.

Và sau đó khi cô học trò cũ biết tôi ở một mình thì đòi về thăm ngay ngày hôm đó rồi sau đó không lâu thì cô ấy thổ thê là đã... thương tôi từ ngày xưa và bây giờ ở một mình, chồng chết trong trại cải tạo, có một con gái đã lập gia đình... nay xin được cùng nhau đi nốt quãng đường còn lại.....

Tôi suy nghĩ mãi ... mà Bạch Hoa cũng khôn ngoan lắm, cô đến nhà nấu nướng giặt dũ, dọn dẹp, ân cần chăm sóc tôi từng ly từng tí lại ngoan ngoãn biết nghe lời. ...Bề gì tôi cũng từng là thầy cô ấy. Từ lâu tôi đâu có được ăn những món ngon, món lạ như thế này. Bạch Hoa cũng nhân ngày sinh nhật tôi mà làm cơm đãi các con cháu tôi, nàng bạch tuộc đang vươn những vòng tay êm ái ôm chặt tôi vào lòng và chuyện gì phải tới đã tới...

.... Đã nhiều lần tôi muốn rủ Nhỏ qua bên tôi hay tôi qua với Nhỏ nhưng than ôi gia đình cha mẹ già, anh chị em, con cháu tôi ở quanh đây tôi đâu bỏ họ ra đi được. Suy ra thì Nhỏ cũng vậy: mấy chục năm nay Nhỏ như cây cổ thụ bám chặt vào miền đất mới cùng đại gia đình, nếu Nhỏ về với tôi ... có thể một hai năm đầu Nhỏ sẽ vui nhưng sau đó như Anna Katérina, Nhỏ sẽ nhớ nhà, nhớ con, nhớ cháu, Nhỏ sẽ mãi mòn... chúng tôi sẽ cãi nhau.... Tôi cũng không thể đặt câu hỏi đòi Nhỏ sang với tôi, e du Nhỏ vào cái thế tiến thoái lưỡng nan, không thể nào trọn tình trọn đạo thế nên tôi quyết định ngã vào 'Vòng tay học trò' một chiều cuối năm...

Nhỏ gửi cho tôi một bài thơ mà tôi nghĩ Nhỏ là tác giả vì Nhỏ kể là mới đi dạo dọc theo bờ sông một đêm trăng sáng, trăng rất sáng, trời rất trong nên cảnh rất đẹp:

*Đêm trăng trên sông
Vàng trắng nửa mảnh chên vênh
Thuyền nan nửa lá lênh đênh theo dòng
Thu về gõ mạn thuyền nông
Giang đầu ai ngóng, ai trông, ai chờ...*

Tôi ngại ngùng báo cho Nhỏ biết là đã có người đi cưới tôi, quả thật tôi đã viết y như vậy sau khi tại, bị, bởi nhưng mà, vì Em xa xôi quá anh không nhớ, bắt cóc em về sống với anh... e lúc chiều buồn sương khói phủ, dâng sâu em nhớ cháu con em ...

Tôi với Nhỏ đúng là có duyên mà không có nợ. Ông Trời kể cũng đa đoan. Duyên số kể cũng phũ phàng. Nhỏ gửi cho tôi:

*Người đi...
Người đi... ừ cũng đi rồi
Ngàn năm mây trắng bên trời vẫn bay
Tình xưa vẫn chẳng đổi thay
Vẫn theo mây trắng những ngày lang thang*

Kèm theo bài hát 'Đêm buồn' của Hoàng thi Thơ
Đêm buồn về con chim lên tiếng hát. Ta bồi hồi thấy lòng nhớ xót xa... Đêm buồn về hồn ta đi như lạc. Vào cõi trời nào một mình em với ta. Đêm buồn về ta tương tự tiếng hát. Nghe giọng buồn ta thường nhớ tới ai... Đêm buồn về hồn bao la sa mạc, Và đêm buồn về một mình ta với ta... Đêm buồn về nào ai đó nào ai đó? Thế ra là bàn chân gió cuốn lá khô! Đêm buồn về lòng thương nhớ, lòng thương nhớ... Nhưng chắc gì người đó nhớ thương ta...

Cuối năm năm đó tôi nhận được bài thơ cuối cùng viết trong lòng cánh thiệp có con chim cô đơn trên cành hoa đầy tuyết trắng .

*Trời mùa đông phủ đầy hoa tuyết trắng
Chim Nhỏ buồn nên đứng hót lẻ loi
Một mình ai lạnh lẽo với đơn côi
Người ngàn dặm vẫn phương trời xa thăm.*

Kèm thêm lời nhắn:

“Sao chưa bao giờ Nhỏ được hỏi ý kiến hay quyết định cuộc đời mình hết nhỉ?
Từ nay đến mỗi cuối năm mình gửi cho nhau tấm thiệp mừng năm mới để biết tin nhau. Ngày nào còn nhận thiệp là biết còn mạnh khoẻ và còn nghĩ tới nhau!....Sayonara”

Cũng ngày hôm đó tôi nhận được bài ca và lời ca SAYONARA trong email nhưng có đôi ít chữ
Sayonara, Japanese goodbye
Whisper sayonara but I mustn't cry
[Sayonara, if it must be so
Whisper sayonara, smiling as we go]
No more we stop to see
At the Ordi
Looking for the e-mails
No more we, pretty lovely songs
No more me wait for you
Sayonara, sayonara
Goodbye

Năm sau đó là tấm thiệp với bài thơ:

*Giã thử kiếp sau có gặp nhau
Xin người ngoảnh mặt hay quay đầu*

*Nếu lỡ nhìn nhau, đừng tình tứ
Cũng đừng nói nhỏ - chỉ một câu
Một cái nhìn thôi! làm nhớ hoài
Và một câu thôi! quỳnh mẫn khai
Phương trời cách biệt thêm hoài vọng
Một thuở biệt nhau! liễu Chương Đài....*

Và năm nay... Trời cuối năm rồi.... Nhỏ ơi! Nhỏ ơi!... Nhỏ ơi...

Xin mời quý vị nghe bài nhạc phổ từ thơ Sao Khuê, có mấy câu:
It'now or never

